

RODOREDA A L'IEC

EL PRESIDENT DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS I
PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ MERCÈ RODOREDA, JOANDOMÈNEC ROS,
US CONVIDA A CONÈIXER L'OBRA DE MERCÈ RODOREDA

Mercè Rodoreda i Gurguí
Barcelona, 10 d'octubre de 1908
Girona, 13 d'abril de 1983

11h **Espectacle de dansa i text *Entre viatges i flors* de Natàlia Vignatti i Jordi Ribot Thunnissen**

Intèrprets: Laura Lliteras, Marina Fullana, Joel Mesa, Carlos Roncero i Laura Pujolàs
Pati de l'IEC

12h **Lectura de *Cartes de Guerra i d'exili (1934-1960)***

publicades per la Fundació Mercè Rodoreda l'any 2017, a cura de Carme Arnau

Visita guiada

Jardí Mercè Rodoreda de l'IEC

12 d'abril de 2018

Institut d'Estudis Catalans (Carrer del Carme, 47, de Barcelona)

Apunteu-vos a llegir o a escoltar: (inscripcions en aquest [formulari](#))

Ens acompanyaran els estudiants de segon de batxillerat
de l'IES Mercè Rodoreda de l'Hospitalet de Llobregat

Barcelona, març de 2018

Institut
d'Estudis
Catalans

Cartes de guerra i d'exili (1934-1960)

Les *Cartes de guerra i d'exili (1934-1960)*, de Mercè Rodoreda, són els textos des d'on podem seguir de prop la vida de la novel·lista i la dels seus corresponents, Carles Pi-Sunyer, Armand Obiols... En el primer apartat, emmarcat en la Segona Guerra Mundial, s'hi emmiralla un temps de fonda soledat, en què la correspondència resulta un article de primera necessitat, que propicia confessions. Uns anys difícils, d'angoixa i precarietat per a Mercè Rodoreda, que la marcaran per sempre, com a dona i com a escriptora; tal com les cartes demostren tota la seva producció n'és deutora, des de *Vint-i-dos contes* (1958) fins a *Quanta, quanta guerra...* (1980), amb un relleu especial de *La plaça del Diamant* (1962), la gran novel·la de l'exili. Un cop acabada la guerra, Rodoreda pot iniciar la seva carrera literària definitiva, l'obra de plena maduresa. En definitiva, les cartes resulten una font d'informació privilegiada.

Entre viatges i flors

Entre viatges i flors és un espectacle que suma dansa i text partint de l'obra *Viatges i flors* de Mercè Rodoreda. Les imatges que els textos evocuen es llegeixen com un torrent d'aigua, ara més calmat —construint un paisatge amb cura—, ara més ràpid i directe —establint una imatge que passa fugaç i prou. La peça cerca connexions entre aquestes imatges i la inherent ambigüitat significativa de la dansa amb la intenció de crear un univers poètic particular, entre la literalitat i l'abstracció, que respecti el color melancòlic que es desprèn dels textos seleccionats, tenyits de tristesa per l'absurd de la guerra.